

Naš stav naspram slabih hadisa o vrijednosti djela

[Bosanski – Bosnian – بوسنی]

Muhammed Salih El-Munedždžid

Prijevod: Senad Crnkić

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿ موقفنا من أحاديث فضائل الأعمال الضعيفة ﴾

« باللغة البوسنية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: سناد ترنسنكتش

2013 - 1434

IslamHouse.com

Naš stav naspram slabih hadisa o vrijednosti djela

Pitanje:

Kakav je stav učenjaka naspram hadisa čiji je lanac prenosilaca slab, ali metn (sadržaj) podstiče na lijepo djelo ili dovu. Želimo odgovor na ovo pitanje.

Odgovor:

Hvala Allahu.

Kada je u pitanju rad po slabom hadisu koji podstiče na dobra djela učenjaci su se razišli tako da su neki dozvolili rad po njemu ali uz uslove dok su drugi zabranili.

Hafiz Ibn-Hadžer, rahimehullah, je dao sažetak uslova uz koje je dozvoljeno raditi po slabom hadisu, a ti uslovi su:

1 - Da ne bude jako slab, tako da se neće raditi po hadisu kojeg prenosi samo jedan od lažova ili optuženih za laž ili neko čije greške su mnogobrojne.

2 - Da se može ubrojati u jednu od osnova (dokaza, op. prev.) po kojima se radi.

3 - Da ne smatra prilikom rada da je hadis vjerodostojan, nego smatra rad po njemu kao da je rezerva (za svaki slučaj, op. prev).

I rad po slabom hadisu ne znači da mi smatramo pohvalnim činiti ibadet samo zato što postoji slab hadis; to nije rekao niko od učenjaka - kao što će doći u govoru šejhul-islama Ibn-Tejmijje - nego to znači da kada postoji preporuka za određeni ibadet uz šerijatski ispravan dokaz poput noćnog namaza, zatim dove slab hadis po pitanju fadileta klanjanja noćnog namaza, tada u toj situaciji nema ništa sporno da se radi po slabom hadisu.

A kada se kaže *rad po njemu* misli se na njegovo prenošenje kako bi se ljudi podsticali na dotični ibadet uz nadu radnika da će dobiti nagradu u spomenutom slabom hadisu, jer rad po slabom hadisu na ovakav način ne povlači za sobom nikakvu šerijatsku zabranu kao kada bi neko rekao da je određeni ibadet pohvalan a u šerijatu nema dokaza za to, nego ako dobije očekivanu nagradu to je to, a ako ne nema štete po njega.

Rekao je šejhul-islam Ibn-Tejmijje, rahimehullah, u *Medžmu'i-setava*, 1/250: „I nije dozvoljeno da se u šerijatu oslonimo na slabe hadise koji nisu vjerodostojni niti dobri, nego Ahmed b. Hanbel i drugi učenjaci su dozvolili da se prenose kada su fadileti djela u pitanju ako

se ne zna da je vjerodostojan i kada se ne zna da je laž. To je zato što je rad po nečemu što se zna da je propisano šerijatskim dokazom a zatim prenesen hadis za kojeg se ne zna da je laž, dozvoljeno je da spomenuta nagrada biva istinita. I niko od imama nije spomenuo da je dozvoljeno učiniti nešto vadžibom ili pohvalnim radi slabog hadisa, a ako neko kaže suprostavio se je koncenzusu...dakle, dozvoljeno je da se prenose u stvarima podsticaja i zastrašivanja ako se ne zna da je laž, ali to samo u stvarima za koje znamo da je Allah podstaknuo na to ili zastrašio time uz drugi dokaz a ne onaj čije stanje ne poznajemo“.

I rekao je Ebu-Bekr b. El-Arebi da nije dozvoljeno raditi po slabom hadisu u svim stanjima; ne u fadiletim djela niti u čemu drugom. Pogledaj *Tedribur-ravi*, 1/252.

Ovaj govor je izabrao i allame Albani, rahimehullah. Pogledaj uvod u knjigu *Sahihut-tergib vetterhib*, 1/47-67.

A u onom što je došlo vjerodostojnjim putem od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i ispravnim lancem prenosilaca od hadisa po pitanju fadileta i vrijednosti djela i drugih je dovoljnost i nema potrebe za radom po slabim hadisima.

Dakle, na muslimanu je da se trudi da spozna i razlikuje ispravan hadis od slabog te da se zadovolji s radom samo po vjerodostojnom.

A Allah Uzvišeni zna najbolje.

Islam PiO